

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

NECKOV kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(41030/10 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. április 22.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Neckov kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Helen Keller, *Elnök*
Sajó András,
Egidijus Kūris, *bírák*
és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*,
2014. március 25-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (41030/10.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy német állampolgár, József Neckov ("a kérelmező") 2010. július 16-én terjesztett a Bíróság elé.
2. A kérelmezőt Varak Zs. Miskolcon praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2013. október 17-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.
4. A német Kormány nem kívánt élni a jogával, hogy véleményét írásban benyújtsa (az Egyezmény 36. cikkének 1. bekezdése)

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

5. A kérelmező 1943-ban született és Miskolcon él.
6. 2003-ban a Miskolci Városi Bíróságon a házassági közös vagyon közös tulajdona megszüntetésére irányuló per kezdődött a kérelmező és volt házastársa között
7. Az ügyben másodfokon a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság járt el.
8. A jogerős ítéletet 2011. november 8-án hozta meg a Legfelsőbb Bíróság.

A JOG

9. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt “ésszerű idő” követelményével.

10. A figyelembe veendő időszak 2003-ban kezdődött és 2011. november 8-án zárult le. Így az eljárás három bírósági szinten mintegy nyolc évig tartott.

Az ilyen hosszú ideig tartó eljárásra tekintettel a kérelmet elfogadhatónk kell minősíteni.

11. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

12. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására késztetné. A kérdéssel kapcsolatos ítélezési gyakorlatára figyelemmel a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

13. Az 1. Jegyzőkönyv 1. cikke alapján a kérelmező a per kimenetelét is panaszolta.

A Bíróság megjegyzi, hogy a hazai bíróságok az ügyben természetes személyek közötti polgári per keretében hoztak határozatot. Határozataik - mivel nincs jele azok önkényességének - nem tekinthetők a kérelmező tulajdonhoz fűződő jogába történő beavatkozásnak.

Ebből következően a kérelemnek ez a része nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdése a) pontja szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. cikke 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

14. A kérelmező az Egyezmény 41. cikke alapján együttesen 21 000 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

15. A Kormány vitatta az igényt.

16. A Bíróság nem lát okozati összefüggést a megállapított jogsértés és az állítólagos vagyoni kár között, ezért ezt az igényt elutasítja. Másfelől úgy véli, hogy a kérelmező bizonyos mértékű nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon 1 800 eurót ítél meg ilyen címen.

17. A kérelmező további 2 500 eurót követelt a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére. Ez az összeg megfelel az ügyvédje által számlázandó, 30 000 forintos óradíjért végzett, 25 órányi jogi munka díjának.

18. A Kormány vitatta az igényt.

19. A Bíróság a birtokában lévő dokumentumokra és esetjogára figyelemmel e címen 1 000 euró megítélését tartja ésszerűnek az ügyvéd által képviselt kérelmező számára.

20. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárások túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül a kérelmezőnek nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával a következő összegeket köteles fizetni:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 1 800 (ezernyolcszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1 000 (ezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
4. Az igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeket *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. április 22-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77.§ 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Helen Keller
Elnök